

Lekce 4: Základy datových komunikací

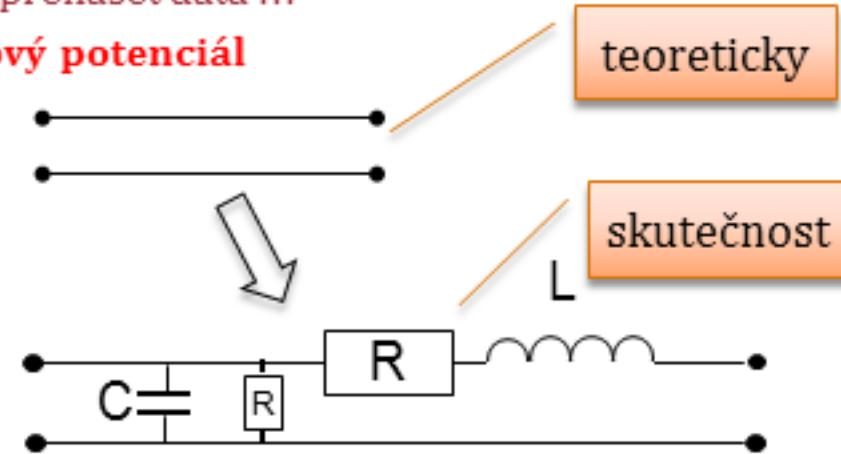
Jiří Peterka

co je potřeba znát?

- kde vzniká schopnost přenášet data?
  - čím je dána, na čem závisí?
    - šířka pásma, modulace
  - jak ji zvyšovat, kde jsou její limity?
    - Nyquistův teorém, Shannonovo kritérium
  - jak se vyjadřuje a v čem se měří?
    - modulační a přenosová rychlosť
- jaké vlastnosti mají reálná přenosová média?
  - jaký je přenosový potenciál různých přenosových médií?
    - kroucená dvoulinka
    - koaxiální kabely
    - optické kabely
- jak fungují optické přenosy?
  - čistě optické přenosy
- jaké jsou techniky přenosu dat, používané na fyzické vrstvě?
  - modulovaný a nemodulovaný přenos
    - modulace a kódování
  - arytmický, asynchronní a synchronní přenos
  - analogový a digitální přenos
  - digitalizace analogových signálů
  - techniky multiplexu
    - FDM, TDM, STDM
    - OFDM, CDMA
  - izochronní přenos, bitstream, ...
- jak fungují bezdrátové přenosy?
  - spread spectrum,
  - frequency hopping,
  - ....

reálné vlastnosti přenosových cest

- přenosové cesty nejsou ideální – ale mají „reálné obvodové vlastnosti“
  - tím je omezena i jejich schopnost přenášet různé signály
    - v důsledku toho je omezena i jejich schopnost přenášet data !!!
    - proto mají pouze určitý (omezený) přenosový potenciál
- přenosové cesty (kabely), které přenáší (elektrický) signál:
  - ho vždy nějak negativně ovlivňují:
    - útlum (attenuation)
      - zeslabují přenášený signál
    - zkreslení (distortion)
      - deformují přenášený signál
    - přeslech (crosstalk)
      - „prolínání“ signálů z přenosů po jiných vedeních (kabelech)
    - rušení (interference)
      - obecné „prolínání“ dalších rušivých signálů
  - vždy nějak vyzařují do svého okolí
    - dva souběžně vedené vodiče se vždy chovají jako anténa

• důsledek:

- každá přenosová cesta přenáší některé signály lépe, jiné hůře
  - záleží zejména na frekvenci přenášeného signálu a na povaze jeho změn
- některé signály jsou již tak „pokaženy“, že nemá smysl je danou přenosovou cestou přenášet
  - pro jiné to ještě smysl má

vliv útlumu a zkreslení

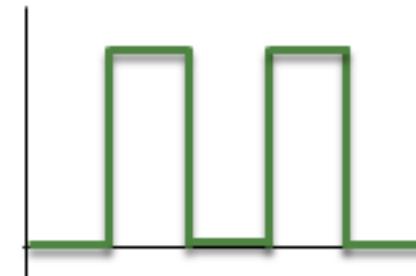
„odesílaný“ signál

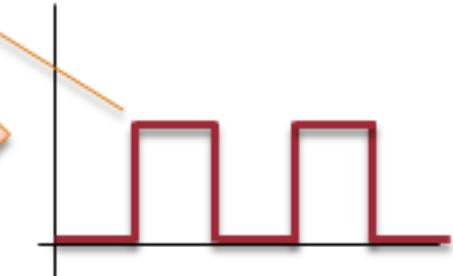
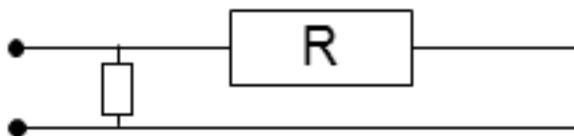
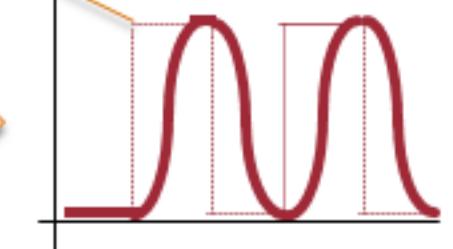
ideální přenosová cesta

„přijímaný“ signál

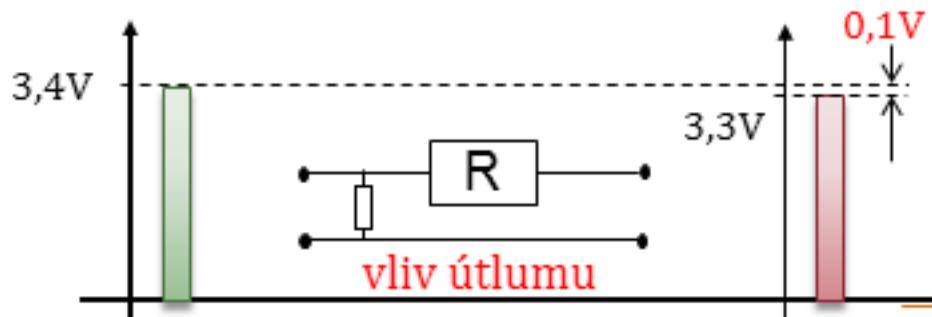
útlum

zkreslení
(vliv kapacity a indukčnosti)

- míra dopadu je v obou případech úměrná délce přenosové cesty
  - čím delší je „drát“, tím větší je útlum a zkreslení ....

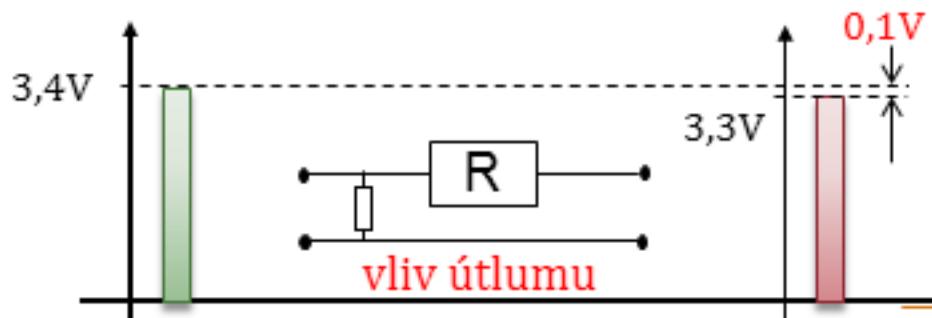
analogový vs. digitální přenos

- reálné přenosové cesty vždy přenáší nějakou analogovou veličinu
  - metalické (kovové): přenáší elektrický signál
    - lze měřit velikost napětí, velikost proudu, sledovat průběh v čase (změny ....)
  - optické: přenáší světlo
    - lze měřit intenzitu světla, sledovat průběh v čase ....
  - bezdrátové (rádiové): přenáší elektromagnetické vlnění
    - lze měřit kmitočet (frekvenci), intenzitu, fázi, ...
- zda jde o analogový nebo digitální přenos, rozhoduje interpretace !!!
- analogový přenos:
  - zajímá nás přímá hodnota analogové veličiny
    - např. že el. signál má úroveň napětí 3,4V
      - „užitečnou informací“ je 3,4
      - ale přijato je 3,3
- digitální přenos:
  - zajímá nás, zda hodnota analogové veličiny spadá do určitého intervalu
    - například:
      - zda je úroveň napětí mezi 3V a 5V
        - „vysoká úroveň“ (High)
      - nebo zda je mezi 0 a 1V
        - „nízká úroveň“ (Low)

analogový vs. digitální přenos

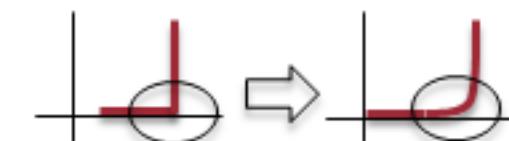
- reálné přenosové cesty vždy přenáší nějakou analogovou veličinu
  - metalické (kovové): přenáší elektrický signál
    - lze měřit velikost napětí, velikost proudu, sledovat průběh v čase (změny ....)
  - optické: přenáší světlo
    - lze měřit intenzitu světla, sledovat průběh v čase ....
  - bezdrátové (rádiové): přenáší elektromagnetické vlnění
    - lze měřit kmitočet (frekvenci), intenzitu, fázi, ...
- zda jde o analogový nebo digitální přenos, rozhoduje interpretace !!!
- analogový přenos:
  - zajímá nás přímá hodnota analogové veličiny
    - např. že el. signál má úroveň napětí 3,4V
      - „užitečnou informací“ je 3,4
      - ale přijato je 3,3
- digitální přenos:
  - zajímá nás, zda hodnota analogové veličiny spadá do určitého intervalu
    - například:
      - zda je úroveň napětí mezi 3V a 5V
        - „vysoká úroveň“ (High)
      - nebo zda je mezi 0 a 1V
        - „nízká úroveň“ (Low)

modulovaný a nemodulovaný přenos

- důsledek (toho, že přenosové cesty nejsou nikdy ideální):

- některé signály jsou přenášeny lépe, některé hůře
  - zejména pokud jde o míru jejich zkreslení
- obecně: nejvíce vadí „ostré změny“ (zlomy, hrany)

- modulovaný přenos

- snaha přenášet takový signál, který danou přenosovou cestou projde nejlépe
  - což je signál, který má nejvíce pozvolné změny !
  - v praxi: tzv. harmonický signál
    - signál sinusového průběhu

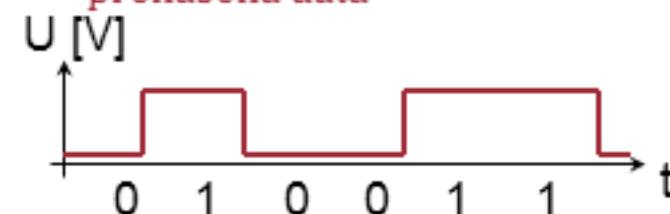
$$y = A \cdot \sin(\omega \cdot t + \phi)$$

- výhoda:
  - takovýto signál lze přenášet na větší vzdálenosti i vyššími rychlostmi
- problém:
  - samotný harmonický signál v sobě ještě nenese žádnou užitečnou informaci

- nemodulovaný přenos

- přenáší se i takový signál, který přenosovou cestou prochází hůře
  - což je signál, který může mít i ostré hrany
  - v praxi: ostré hrany (nebo úrovně signálu) přímo reprezentují přenášená data

- výhoda:
  - je to jednodušší na realizaci
- nevýhoda:
  - kvůli zkreslení lze využít jen na krátké vzdálenosti

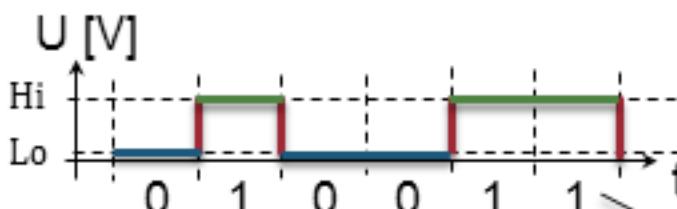
nemodulovaný přenos

- též: přenos v základním pásmu, baseband přenos
  - „užitečnou hodnotu“ může vyjadřovat:

- #### - úroveň napětí (U)

- unipolární varianta

- vysoká (High) a nízká (Low) úroveň

- bipolární varianta:

- kladná a záporná úroveň
    - NRZ, Non Return to Zero

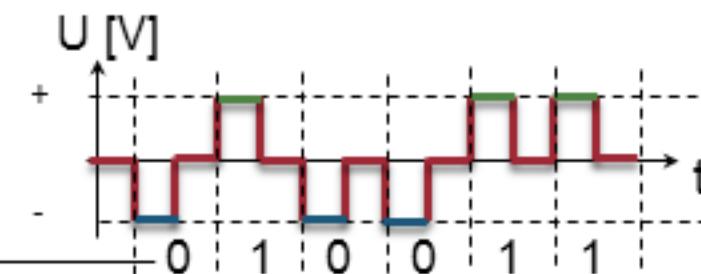
- úroveň proudu (I)

zde stačí 1 změna signálu na 1 bit

- varianta -s návratem k nule

- „po každém bitu“ se úroveň signálu vrací k 0

- RZ, Return to Zero

– změna úrovně

- kódování Manchester: 1 = ⌈, 0 = ⌉

používá se např. v Ethernetu

zde jsou nutné až 2 změny signálu na 1 bit

potřeba synchronizace

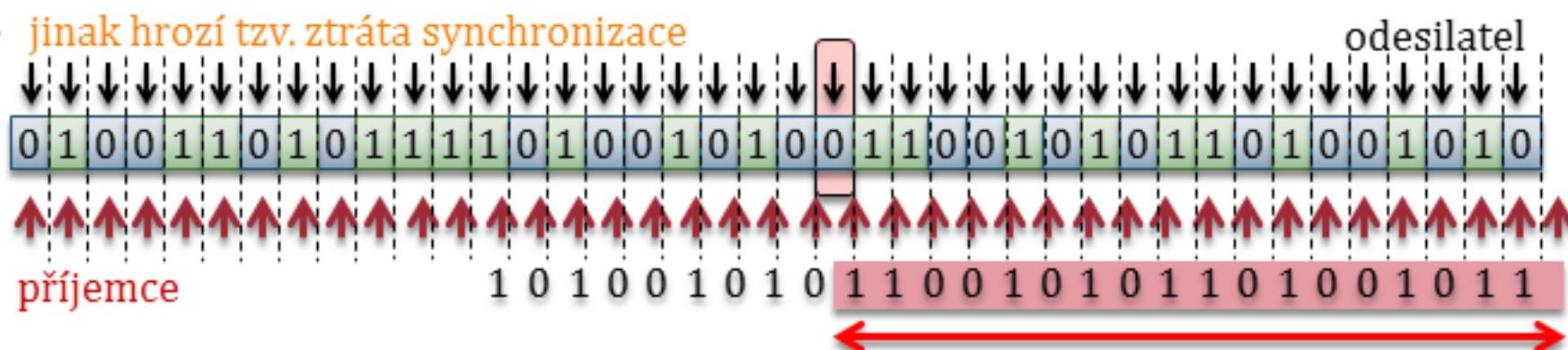
- přenos jednotlivého bitu trvá určitou dobu

- tzv. bitový interval

- co je důležité:

- aby příjemce dokázal vždy správně rozpoznat začátek a konec bitového intervalu
  - a díky tomu mohl správně vyhodnotit hodnotu přenášeného bitu

- jinak hrozí tzv. ztráta synchronizace

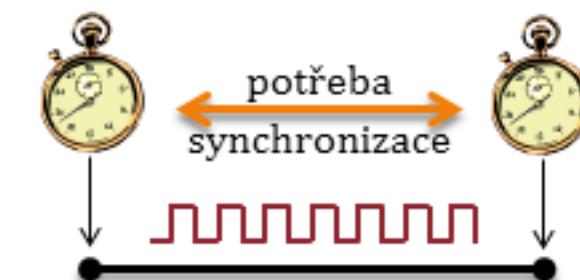

- při ztrátě synchronizace příjemce přijímá jiné bity, než jaké by měl správně přijímat
    - protože se „strefuje“ do nesprávných bitových intervalů

- #### • řešení:

– udržování synchronizace

- představa: příjemce i odesilatel mají své hodinky, podle kterých odměřují začátky a konce bitových intervalů
    - požadavek na synchronizaci je pak požadavkem na to aby se tyto hodinky „moc nerozešly“

možnosti synchronizace

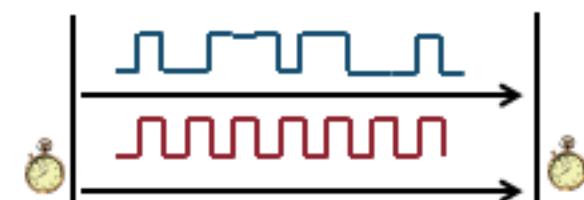
- pro tzv. (plně) synchronní přenos

- s trvalým udržováním synchronizace, po celou dobu přenosu

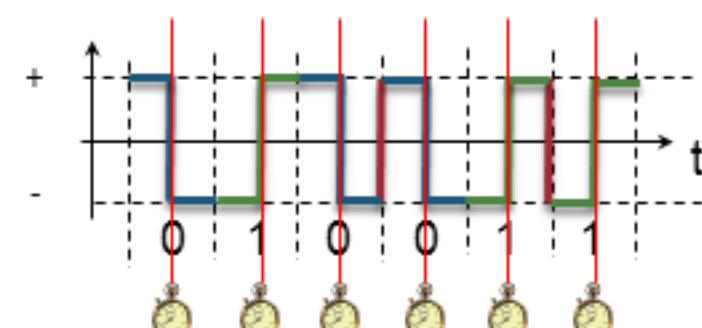
- samostatné časování

- kromě dat se přenáší také samostatný synchronizační signál („tikání hodinek“)
  - v praxi se moc nepoužívá
  - náročné na rezii (100% navíc)

- časování je vloženo přímo do „datového signálu“

- např. u kódování Manchester, kde je v každém bitovém intervalu vždy aspoň jedna změna
  - a ta představuje „tik“ hodin

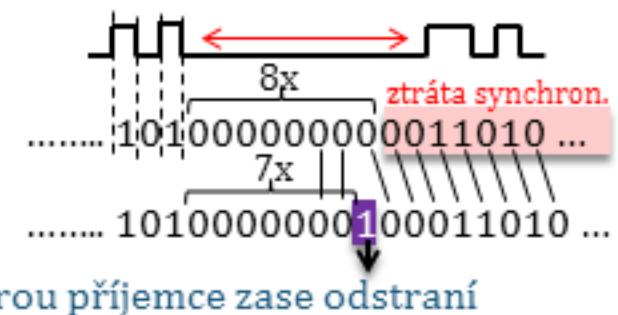
- časování se odvozuje ze samotných dat

- změny signálu reprezentují jednotlivé „tiky“
- nebezpečí:

- delší posloupnost beze změny signálu může způsobit, že příjemce ztratí synchronizaci

- řešení: technika **bit stuffing**

- za určitým počtem bitů „beze změny“ (ještě než příjemce ztratí synchronizaci) se vloží uměle vytvořená změna
    - např. za každých 7 po sobě jdoucích 0 se vloží jedna 1, kterou příjemce zase odstraní

blokové kódování

- změny v přenášených datech (přenášeném signálu) prospívají přenosům!
    - a to jak pro modulované, tak i pro nemodulované přenosy
    - usnadňují udržování synchronizace
    - snáze (a spolehlivěji) se detekují
      - díky tomu lze dosahovat vyšších rychlostí přenosu, nebo zlepšovat spolehlivost přenosu
  - otázka:**
    - jak zanést co nejvíce změn do přenášených dat, nad kterými nemáme vliv a která nemůžeme měnit?
      - nebo do skutečně přenášeného signálu?
  - možnosti:**
    - redundantní kódování
      - časování se přidává přímo do „datového“ signálu“
        - například: kódování Manchester
        - každý bitový interval obsahuje vždy nejméně jednu změnu
        - má to nejvyšší (100%) režii
    - technika bit stuffing
      - vkládání bitu „pokud je potřeba“
        - režie je limitně = 0%
    - blokové kódování
      - místo „vstupního“ bloku n-bitů se odesílá „výstupní“ blok o velikosti k-bitů
        - předpoklad: $k > n$ (= určitá redundance)
        - příklad: kódování 4b/5b (100 Mbit Ethernet)
          - místo bloku 4 bitů se odesílá 5 bitů
        - příklad: kódování 8b/10b (Gbit Ethernet)
          - místo bloku 8 bitů se odesílá 10 bitů
        - efekt: ne všechny k-tice jsou využity
          - vybírají se ty, které mají nejvíce změn !!

↓ n-tice bitů: 0000,0001,0010,..., 1110,1111

 k-tice bitů: ~~00000, 00001, ... 00011, 00100, ...~~
~~11001, 11010, ..., 11100, 11111~~

↓ k-tice bitů: 11001, 11010..., 11110, 11111

- blokové kódování

vého

  - místo „vstupního“ bloku n-bitů se odesílá „výstupní“ blok o velikosti k-bitů
    - předpoklad: $k > n$ (= určitá redundance)
  - příklad: kódování 4b/5b (100 Mbit Ethernet)
    - místo bloku 4 bitů se odesílá 5 bitů
  - příklad: kódování 8b/10b (Gbit Ethernet)
    - místo bloku 8 bitů se odesílá 10 bitů
  - efekt: ne všechny k-tice jsou využity
    - vybírají se ty, které mají nejvíce změn !!

asynchronní a arytmický přenos

- existují ještě další způsoby, jak zajistit synchronizaci
  - **asynchronní přenos**
    - a-synchronní = bez synchronizace
      - ve smyslu: nepotřebuje žádnou (další) synchronizaci
    - začátek a konec každého bitového intervalu je signalizován samostatně
      - je k tomu nutná 3-stavová logika
        - signál, který má (nejméně) 3 stavy
- The diagram shows a digital signal waveform. Vertical dashed lines divide the signal into six distinct intervals, each representing a single bit. The bits are labeled below the waveform: 0, 1, 0, 0, 1, 0. The signal transitions between two levels (high and low) during each bit interval.
- jednotlivé bitové intervaly nemusí být stejně dlouhé
  - v praxi se (příliš) nepoužívá
  - **pozor na terminologii:**
    - když se dnes řekne „asynchronní“
      - míní se tím „arytmický“ !!!
- **arytmický přenos**
    - data jsou přenášena po znacích
      - znak = skupina bitů pevné velikosti
        - např. 7 bitů (obvykle 5 až 8 bitů)
    - a-rytmický = bez rytmu
      - ve smyslu: postrádá rytmus (přenosu)
        - ve smyslu: prodlevy mezi znaky mohou být libovolně dlouhé
    - na začátku každého znaku je start bit
      - podle něj se příjemce zasynchronizuje
        - „seřídí si své hodinky“
- The diagram illustrates the lack of a fixed common clock for both transmitters. Two separate clock sources are shown, each with its own frequency and phase. The data signal is synchronized to the start bit of each frame, but the timing is independent of the other transmitter's clock. The text "není pevně dáno" (not fixed) is placed between the two start bits to emphasize that the synchronization is not shared between the two senders.
- předpoklad: synchronizace „vydrží“ po dobu přenosu celého znaku
    - a na začátku dalšího znaku dojde k nové synchronizaci

modulovaný přenos

- připomenutí

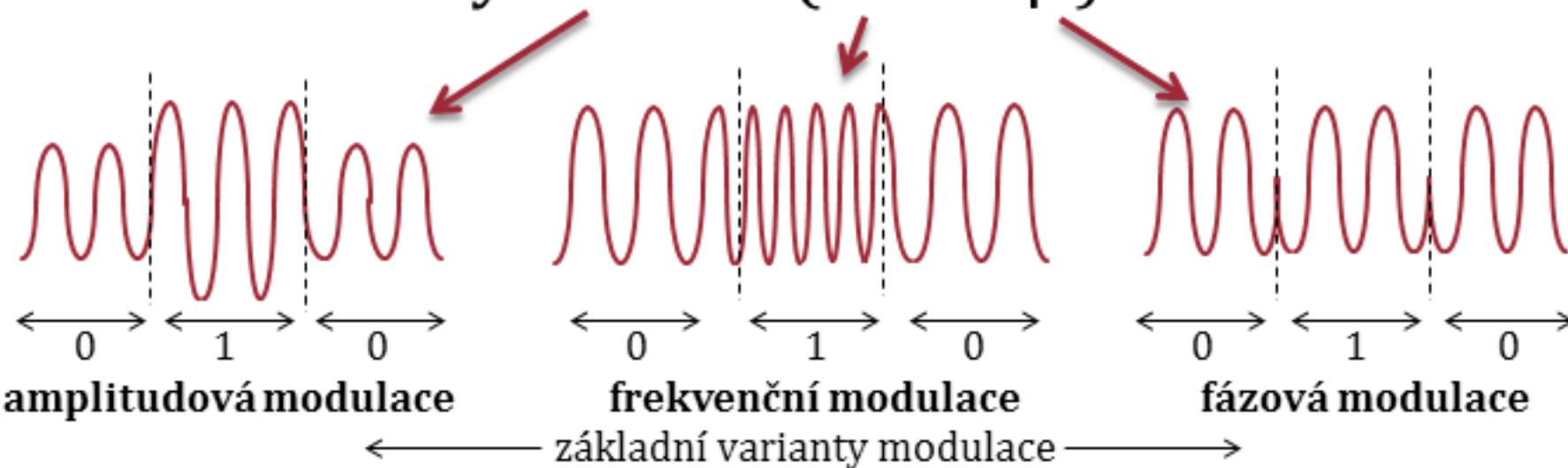
- modulovaný přenos = snažíme se přenášet takový signál, který danou přenosovou cestou projde nejlépe
  - což je harmonický signál (signál sinusového průběhu):

- ale:

- samotný harmonický signál ještě nenese žádnou užitečnou informaci
  - představuje pouze tzv. **nosnou** (nosný signál, harmonickou nosnou)
- na tento signál je teprve třeba „naložit“ informaci, určenou k přenesení
  - „naložit“ formou změny některého z parametrů harmonického signálu = **modulace**
- digitální modulace: „nakládáme“ digitální data

$$y = A \cdot \sin(\omega \cdot t + \varphi)$$

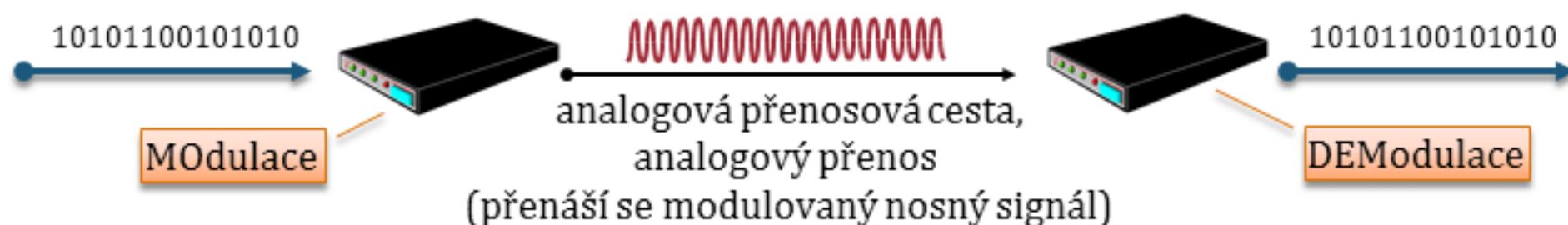

modemy a kodeky

- modulaci nosného signálu má na starosti zařízení zvané **MODEM**

- MOdulátor/DEModulátor**

- zajišťuje i demodulaci: „sejmutí“ užitečné informace z modulovaného signálu

- v praxi: modem slouží pro přenos digitálních dat po analogové přenosové cestě

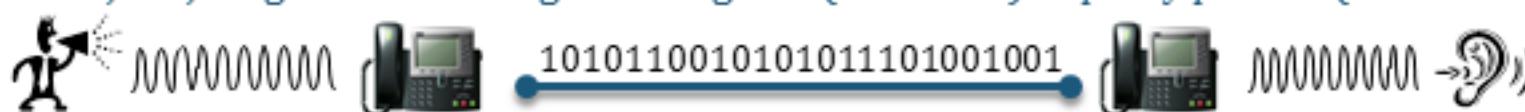
- například:

- po analogové telefonní lince (telefonní modem, rychlosti až 56 kbit/s)
  - po tzv. místní smyčce (ADSL modem, VDSL modem, DSLAM, rychlosti v řádu Mbit/s)
  - po kabelové přípojce (kabelový modem, rychlosti v řádu Mbit/s)
  - .....

- opačná situace:

- máme digitální přenosovou cestu, potřebujeme po ní přenášet analogová data

- potřebujeme zařízení zvané **KODEK** (KODér/DEKodér)
  - zajišťuje digitalizaci analogového signálu (kódování) a zpětný převod (dekódování)

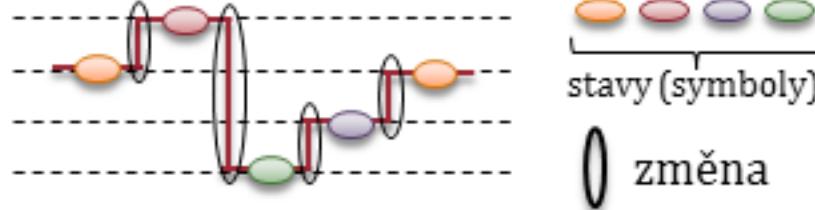
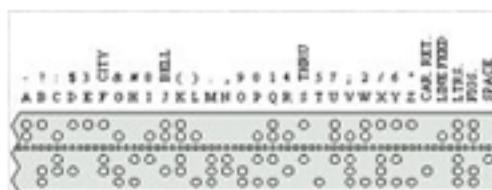

modulační rychlosť (baud rate)

- je rychlosť, s ktorou sa mení modulácia nosného signálu
    - modulačná rychlosť je počet zmien signálu za sekundu
    - mieri sa v jednotkách zvaných BAUD [Bd]
    - podľa francúzského inženýra Jean-Maurice-Émile Baudota (1845-1903)
      - sestrojil "tisknoucí rychlotelegraf"
      - vynalezol časový multiplex
        - možnosť, aby viac telegrafov komunikovalo po jednej linke
      - vynalezol telegrafný kód (1870)

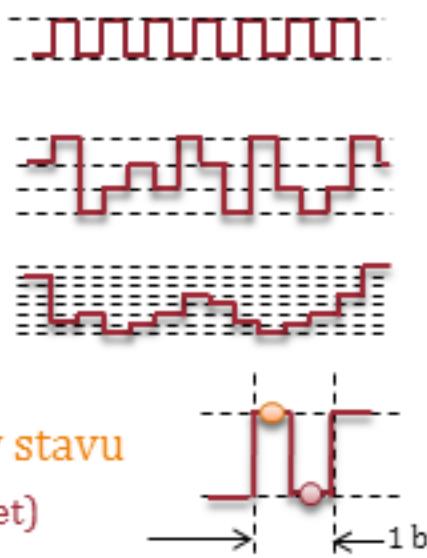
J.M.E. Baudot

- změna signálu je přechodem mezi 2 různými stavy signálu (též: symboly)
    - symbol = stav (modulovaného) signálu
  - místo pojmu "modulační rychlosť" se někdy používá také pojem "symbolová rychlosť"
    - anglicky: baud rate
  - modulační rychlosť nevypovídá o tom, kolik dat se přenáší !!!
    - to záleží ještě na tom, kolik je stavů/symbolů
      - kolik bitů reprezentuje jedna změna stavu!!!

vícestavová modulace

- nosný signál nemusí přecházet (díky modulaci) jen mezi 2 různými stavami (symboly)
  - ale může nabývat většího počtu různých stavů → jde o vícestavovou modulaci
- stavy vs. bity:
  - pro znázornění k bitům potřebujeme 2^k různých stavů
  - resp: pomocí n stavů lze znázornit $\log_2(n)$ bitů
- příklady:
  - 2 stavová modulace
    - 2 různé stavы znázorní 1 bit
  - 4 stavová modulace
    - 4 různé stavы znázorní 2 bity
  - 8 stavová modulace
    - atd.
- ale také obráceně:
  - na 1 bit se spotřebují 2 změny stavu
    - kódování Manchester (Ethernet)

kombinovaná modulace

- **připomenutí:**

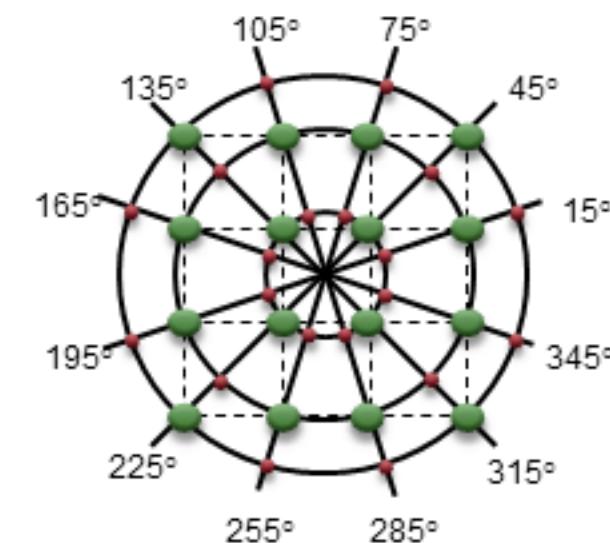
- existují 3 základní varianty modulace: amplitudová, frekvenční a fázová
  - každá z nich je jinak „efektivní“ – ve smyslu možnosti spolehlivé detekce změny stavu
    - nejefektivnější je modulace fázová
      - vyvolává „ostré“ změny, které se nejsnáze detekují, umožňuje rozlišit nejvíce stavů

- **v praxi:**

- pro zvýšená „výtěžnosti“ (počtu rozlišitelných stavů) se základní varianty modulace kombinují

- **příklad:**

- modulace QAM
  - kvadraturní amplitudová modulace
- má více variant
  - QAM 16
    - rozlišováno je 16 stavů
    - každá změna reprezentuje 4 bity
  - QAM 64
    - 64 stavů, 6 bitů na 1 změnu
  - QAM 256
    - 256 stavů, 8 bitů na 1 změnu

- podrobněji: modulace QAM 16

- vzniká součtem 2 nosných signálů
  - posunutých o 90° , proto „kvadraturní“
- jedna nosná: amplitudová modulace, 3 stavy
- druhá nosná: fázová modulace, 12 stavů
- výsledek: 36 kombinací (12x3)
  - z nich je skutečně využíváno jen 16
    - a to ty, které jsou „nejdále od sebe“

přenosová rychlosť (bit rate)

- říká, kolik bitů se přenese za sekundu
  - měří se v bitech za sekundu (resp. v násobcích: kbit/s, Mbit/s, Gbit/s atd.)
  - má nominální charakter
    - vypovídá o tom, jak dlouho trvá přenos jednoho bitu
      - bez ohledu na to, zda jde o „užitečný“ nebo režijní bit
      - efektivní (skutečně dosahovaná) přenosová rychlosť může být i výrazně nižší
    - přenosová rychlosť nevypovídá nic o tom, kolikrát za sekundu se změnil přenášený (modulovaný) signál
      - tj. jaká je modulační rychlosť
- obecný vztah mezi modulační a přenosovou rychlosťí:

$$V_{\text{přenosová}} = V_{\text{modulační}} * \log_2(n)$$

přenosová rychlosť [bit/s]	modulační rychlosť [Bd]	počet rozlišovaných stavů	bitů/změnu	standard
2400	600	16	4	V.22bis
9600	2400	16	4	V.32
14400	2400	64	6	V.32bis
28800	3200	512	9	V.34
56000	8000	128	7	V.90,V.92

- příklady:
  - Ethernet:
    - přenosová rychlosť = $\frac{1}{2}$ modulační rychlosti
  - RS-232, Centronics, ...
    - přenosová rychlosť = modulační rychlosť
  - telefonní modemy
    - přenosová rychlosť > modulační rychlosť
      - viz tabulka

přenosový výkon

- připomenutí:

- přenosová rychlosť je nominální veličina
  - nedělá rozdíl mezi užitečnými daty a režii (kterou také „započítává“)
    - vypovídá spíše o tom, jak dlouho trvá přenos jednoho bitu (užitečného či režijního)

- jiná veličina:

jde o veličiny stejného rozměru (bit/s, resp. násobky)

- přenosový výkon (též: efektivní přenosová rychlosť, skutečně dosahovaná rychlosť, propustnost)
  - : throughput
  - započítává pouze užitečná data (nikoli režii)
    - vypovídá o tom, jaký objem (užitečných) dat se přenese za delší časový úsek

- obvykle:

- přenosový výkon je (často i výrazně) nižší, než přenosová rychlosť
  - kvůli tomu, že v něm není započítána žádná režie (zatímco v přenosové rychlosti ano)
    - jako např.: hlavičky a patičky bloků (segmentů, paketů, rámců, buněk, ...), prodlevy, ..

- ale:

- za určitých okolností může být i vyšší
  - kvůli kompresi přenášených dat
    - např. u telefonních modemů

standard	max. nominální rychlosť	reálná efektivní rychlosť
802.11b	11 Mbit/s	do 6 Mbit/s
802.11g	54 Mbit/s	do 22 Mbit/s
802.11a	54 Mbit/s	do 25 Mbit/s

přenosový výkon a režie protokolů

- přenosový výkon závisí i na velikosti přenášených dat

- skrze režii protokolů

režie Ethernetu, IP a UDP:

celkem 66 bytů

na 1 blok užitečných dat
(pokud nedojde k fragmentaci)

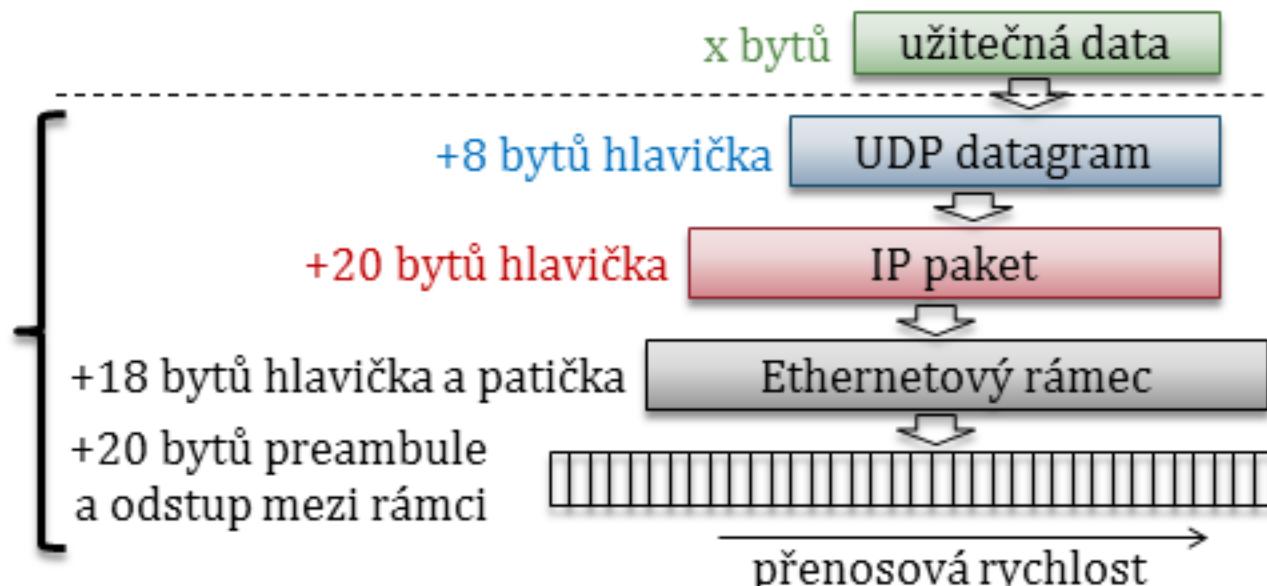
• příklady:

- přenášíme 64 bytů užitečných dat

- fakticky (nominální přenosovou rychlostí)
se přenese $64+66$ bytů
- režie protokolů představuje 50,76%
  - je-li přenosová rychlosť např. 1 Mbit/s,
přenosový výkon bude méně než poloviční !!

- přenášíme 1024 bytů užitečných dat

- fakticky se přenese $1024+66$ bytů
- režie protokolů představuje 6,05%

• v praxi se uplatňuje i další režie:

- na agregaci

- chování dalších uživatelů, kteří sdílí stejnou přenosovou kapacitu

- na zajištění spolehlivosti přenosu

- chybně přenesená data se přenáší znovu

- na umělá omezení

- např. FUP (Fair Use Policy)

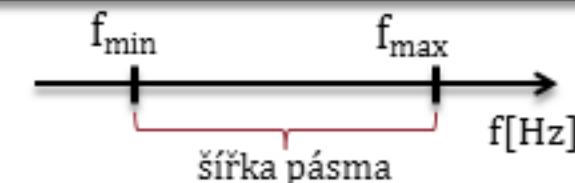
zvyšování přenosové rychlosti

- co dělat, když potřebujeme zvýšit přenosovou rychlosť?
  - a když víme, že platí: $v_{\text{přenosová}} = v_{\text{modulační}} * \log_2(n)$
- možnost: zvyšovat $v_{\text{modulační}}$
  - jde o "extenzivní přístup"
    - využívání více zdrojů
      - konkrétně tzv. šířky pásma
    - je to drahé (stojí to peníze)
  - ale: lze to dělat libovolně dlouho
    - ovšem s rostoucí spotřebou šířky pásma
      - tedy s vyššími náklady
- možnost: zvyšovat n (počet stavů)
  - jde o "intenzivní přístup"
    - "cestu zdokonalování"
    - zlepšování technologie
  - nejde to dělat donekonečna
    - při pevně dané modulační rychlosti
  - intuitivně:
    - při překročení určitého stupně modulace (počtu stavů přenášeného signálu) již příjemce nebude schopen tyto stavы správně rozlišit
- otázka:
  - jak dlouho lze zvyšovat počet (rozlišovaných) stavů?
  - kde leží hranice dokonalosti technologií??
  - na čem je tato hranice závislá?
    - závisí pouze na šířce pásma a na kvalitě linky, nezávisí na použité technologii !!!!

šířka přenosového pásma

- intuitivně:

- jde o rozsah frekvencí, které lze využít pro přenos signálu
  - anglicky: bandwidth

- týká se:

- všech signálů: od „diskrétních“ až po nosné signály harmonického průběhu

- rozhoduje o tom, jak „dobře“ je signál přenesen

- jak se změní jeho průběh (i amplituda)

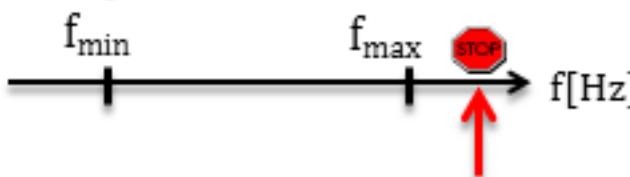
- vliv šířky pásma na harmonický signál $y = A \cdot \sin(\omega \cdot t + \varphi)$

- je (v principu) jednoduchý:

- pokud frekvence signálu leží uvnitř (intervalu) šířky pásma, je přenesen

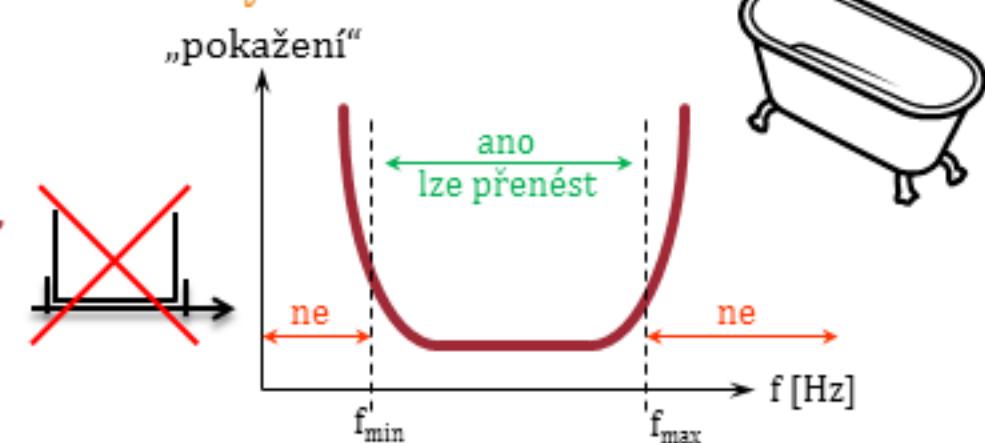

- pokud leží mimo (interval) šířky pásma, není přenesen vůbec

- prakticky je situace o něco složitější:

- míra pokažení (hlavně útlumu) se nemění skokem, ale podle tzv. vanové křivky

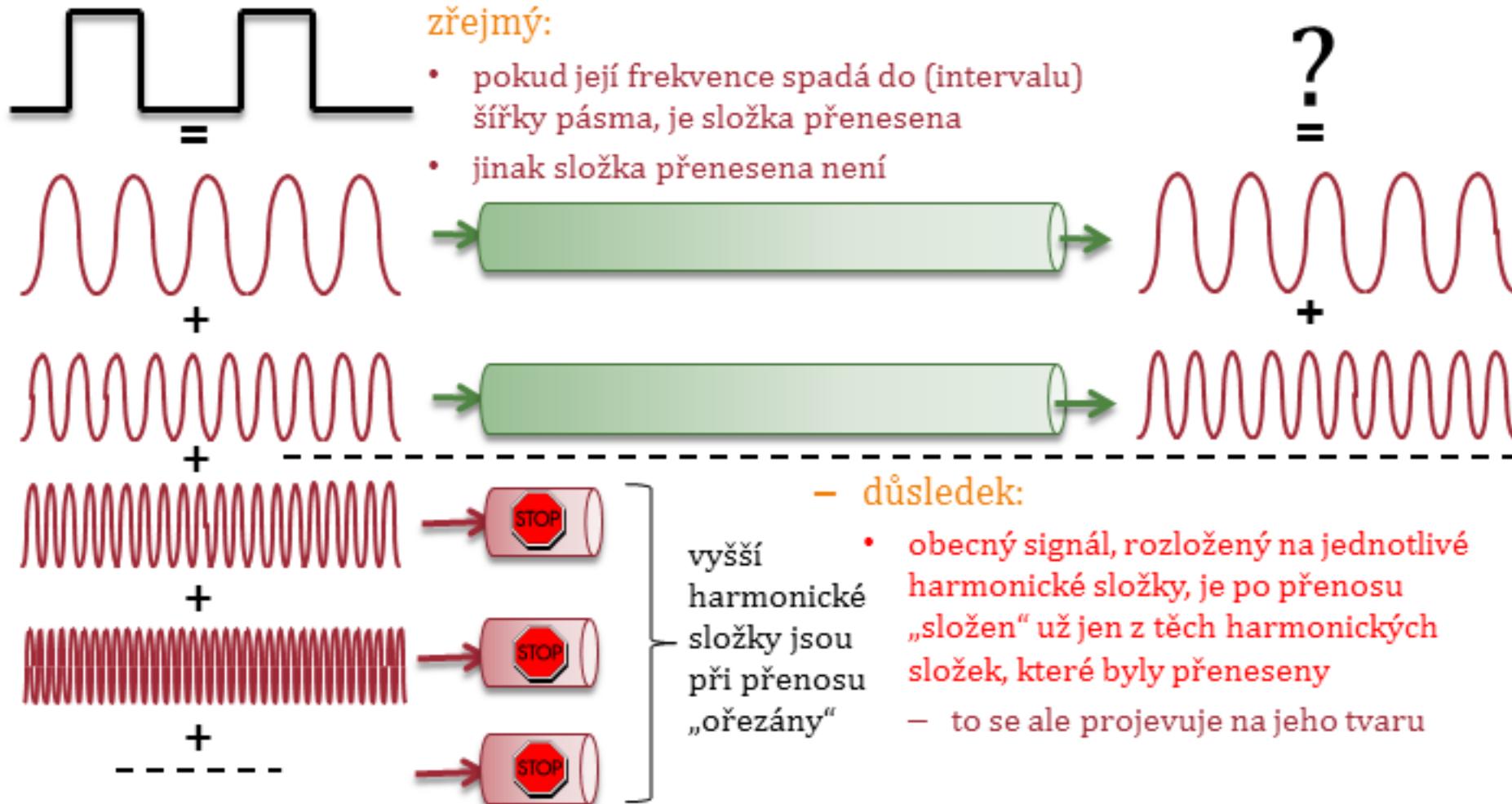

vliv na signál obecného průběhu

- vliv šířky pásma na přenos obecného signálu je složitější
  - ale: lze si pomocí rozkladem obecného signálu na harmonické složky
  - obdoba Taylorova rozvoje: obecný signál je součtem (nekonečné) řady harmonických složek

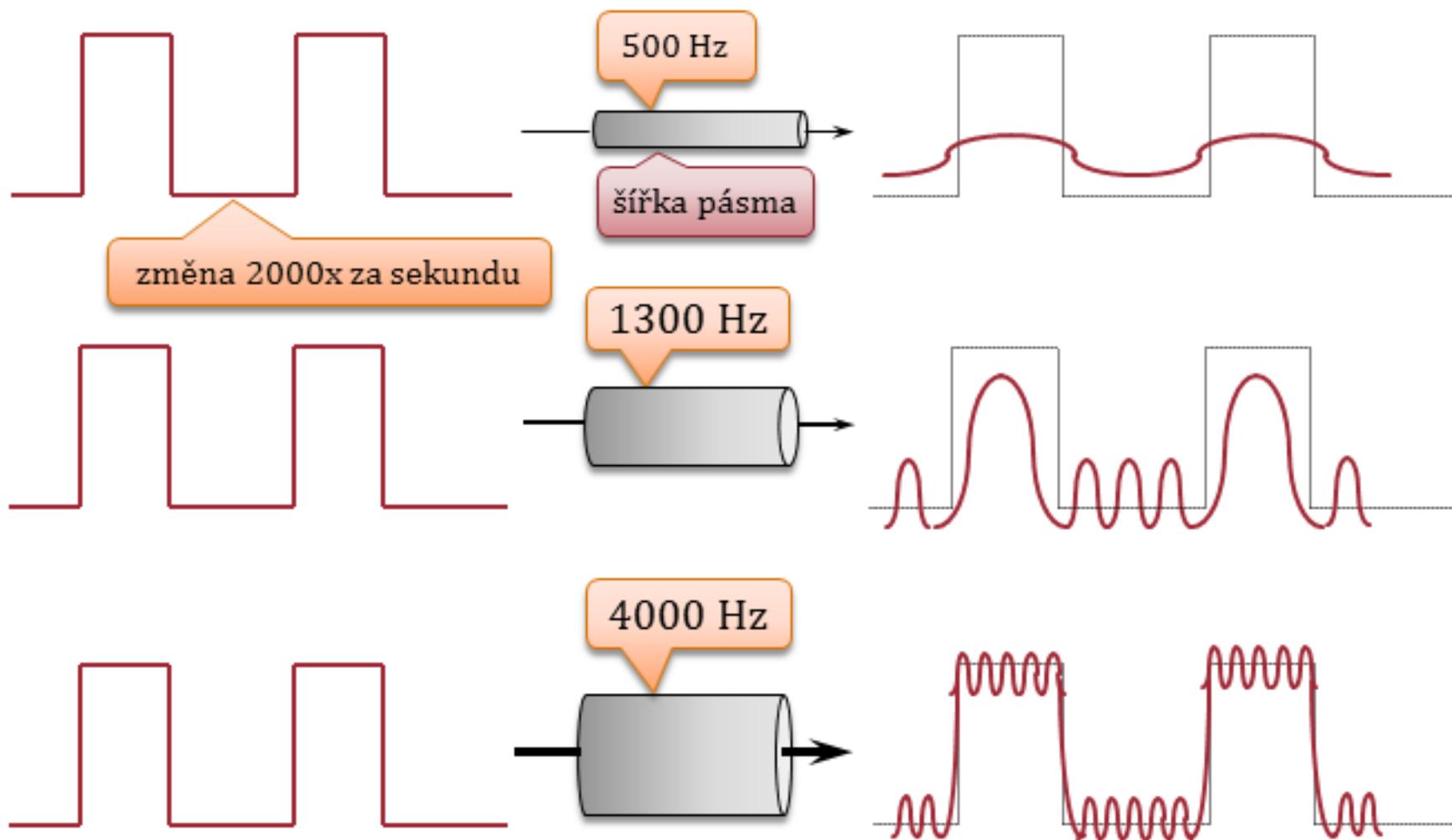
- efekt na každou harmonickou složku je ale zřejmý:

- pokud její frekvence spadá do (intervalu) šířky pásma, je složka přenesena
- jinak složka přenesena není

představa vlivu šířky pásma

- počet přenesených harmonických složek rozhoduje o věrnosti přijatého signálu
  - o míře jeho podobnosti původně odesílanému signálu

shrnutí

- intuitivně:

- čím větší je šířka pásma, tím více je přijatý signál „podobný“ tomu, který byl odeslán
- a tím lépe lze poznat, co má reprezentovat
- při určité rychlosti změn by deformace přijatého signálu byly již tak velké, že by se nedalo poznat, co má signál reprezentovat

- závěr:

- čím větší je šířka přenosového pásma, tím větší je „schopnost přenášet data“
  - tím větší může být modulační rychlosť
  - tím větší může být přenosová rychlosť
    - platí to obecně, pro přenosy v základním i přeloženém pásmu

- šířka přenosového pásma má charakter "zdroje" (suroviny)

- za šířku pásma se platí !!!
  - závislost mezi šírkou pásma a „schopností přenášet data“ je v zásadě lineární!!!

- ale:

- jaká je exaktní forma závislosti?
  - mezi šírkou pásma, modulační a přenosovou rychlosť
- je-li pevně dána šířka pásma, na čem závisí maximální dosažitelná přenosová rychlosť?
  - viz $v_{\text{přenosová}} = v_{\text{modulační}} * \log_2(n)$
- lze libovolně dlouho zvyšovat **n**?
  - ne, nelze – někde existuje hranice!!
  - na čem tato hranice závisí?
  - jak moc/málo závisí na dokonalosti našich technologií?

Shannonův teorém

- Claude Elwood Shannon (1916-2001):

- zakladatel moderní teorie informace

- tzv. Shannonův teorém (Shannon-Hartley):

- ona hranice je dána
    - šírkou přenosového pásma a „kvalitou“ přenosové cesty
      - odstupem signálu od šumu

- konkrétně:

$$\max(v_{\text{přenosová}}) = \text{šířka pásma} * \log_2(1 + \text{signál/šum})$$

- důsledky:

- závislost na šířce pásma je lineární !!!
  - naopak zcela chybí závislost na použité technologii !!!
    - nezáleží na použité modulaci ani na počtu rozlišovaných stavů přenášeného signálu (n)

- závěr:

- technologiemi lze "vylepšovat" využití nějaké přenosové kapacity, ale jen do hranice dané Shannonovým teorém

- praxe:

- telefonní modemy: jsou prakticky „nadoraz“
  - optické přenosy: mají k hranici velmi daleko

už nelze zvyšovat přenosovou rychlosť

lze ještě hodně zrychlovat

příklad: analogové telefonní modemy

- **pevná analogová telefonní linka**

- využívá tzv. místní smyčku
  - jde o metalické vedení (kroucený pár), vedoucí od účastníka k telefonní ústředně
    - přesněji: využívá „hovorové pásmo“ místní smyčky

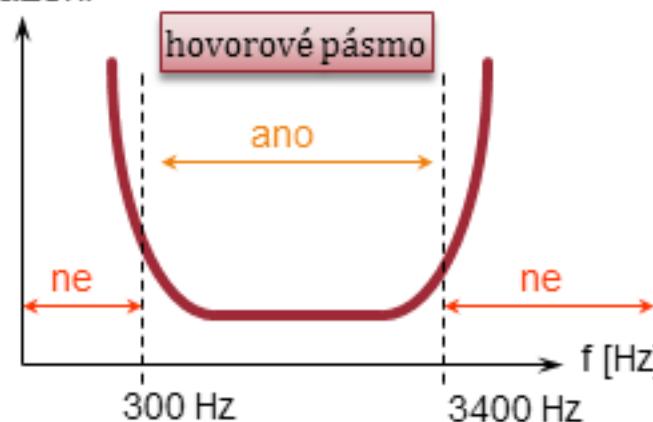
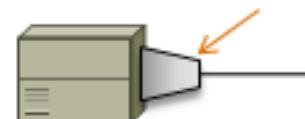
- kvalitní smyčka má odstup signál:šum

- 1000:1, neboli 30 dB

- na straně ústředny je realizováno umělé frekvenční omezení:

- 300 až 3400 Hz!!!
  - tj. šířka pásma: 3,1 kHz

„pokažení“

- **v praxi:**

- existují analogové telefonní modemy s rychlosí 33 kbps
  - dokáží využít i okrajové části pásma („boky“ vanové křivky)
    - jakoby: uměle si „roztahuje“ původní šířku pásma 3,1 kHz
- existují i telefonní modemy s rychlosí 56 kbps:
  - ale: dokáží fungovat jen "proti" digitální telefonní ústředně
  - pro ně je umělé omezení šířky pásma na 3,1 kHz odstraněno úplně

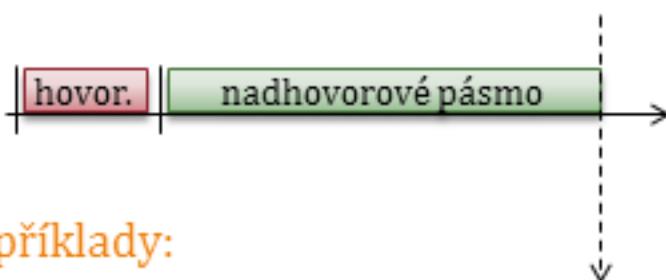
- **dle Shannonova teorému:**

- maximální přenosová rychlosí (na analogové tel. lince) vychází na cca 30 kbps

příklady: xDSL, PLC, optika

• xDSL (Digital Subscriber Line)

- technologie, které využívají nadhovorové pásmo místní smyčky
- je výrazně širší, proto mohou dosahovat výrazně vyšších přenosových rychlostí

– příklady:

- ADSL:
  - využívá pásmo do 1,1 MHz
  - dosahuje až 8 Mbit/s(down)
- ADSL2+
  - využívá pásmo do 2,2 MHz
  - dosahuje až 25 Mbit/s
- VDSL, VDSL2+
  - využívá pásmo do 30 MHz
  - dosahuje až 52 Mbit/s

• PLC (PowerLine Communications)

- technologie, která využívá schopnosti silových rozvodů (230 V) přenášet i vyšší frekvence
- obvykle se využívá rozsah od 1,8 MHz do 30 MHz
- což je pásmo krátkých vln, které používají radioamatéři
  - 160m až 10metrové vlny
  - problém s rušením !!!
- někdy až do 50/100 MHz
- dosahované rychlosti: až 200 Mbit/s

• optické přenosy

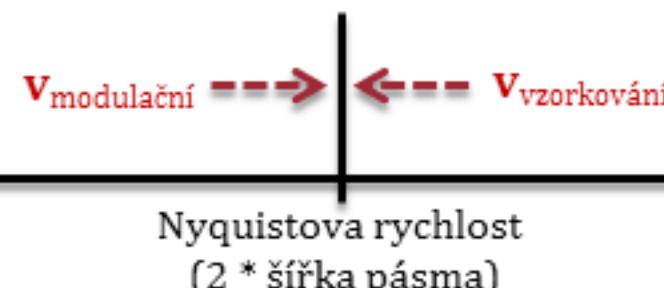
- využívají světlo, v pásmu 10^8 MHz
- obrovská šířka pásma !!!!!
- obrovský přenosový potenciál podle Shannonova kritéria
- zatím jsme ve využití jen na začátku
- je využit jen malý zlomek celého potenciálu optických přenosů

Nyquistův teorém

- **otázka:**
  - jak souvisí modulační rychlosť se šírkou pásma?
- **intuitivní odpověď:**
  - je to podobné jako u přenosové rychlosti
    - čím užší je šířka pásma, tím větší je zkreslení přeneseného signálu
      - a tím hůře dokáže příjemce detektovat změny stavu signálu
    - ale jaká je konkrétní závislost?
- **skutečnost:**
  - vyplývá z výsledků Harryho Nyquista
    - Nyquistův teorém
    - formulován 1928, dokázal až Claude Shannon v roce 1949
  - zjednodušeně:
    - $v_{Nyquist} = 2 * \text{šířka pásma}$
    - týká se ale jen "frekvenčně omezeného" signálu (0 až f)
- **modulační (symbolová) rychlosť:**
  - $v_{Nyquist}$ je horní mezí pro $v_{modulační}$
    - nemá smysl zvyšovat modulační rychlosť nad $v_{Nyquist} = 2 * \text{šířka pásma}$
    - jinak už nepůjde správně detekovat všechny změny
    - v praxi: $v_{modulační} = 2 * \text{šířka pásma}$
- **rychlosť vzorkování:**
  - jak často je třeba vzorkovat zdrojový signál?
    - je nutné to dělat nejméně 2x za periodu !
  - $v_{Nyquist}$ je spodní mezí pro $v_{vzorkování}$
    - pomaleji: o něco bychom přišli
    - rychleji: už nezískáme „nic navíc“
      - v praxi: $v_{vzorkovací} = 2 * \text{šířka pásma}$

Nyquist
rate

digitalizace analogového signálu

- #### • připomenutí:

- modem:

- slouží k přenosu digitálních dat po analogové přenosové cestě

- kodek:

- slouží k přenosu analogových dat po digitální přenosové cestě

- digitalizace:

- je převod analogového signálu na digitální data

- aneb: to, co dělá kodek

- obecný postup digitalizace:

1. analogový signál se "vyvzorkuje"

- sejmou se vzorky momentální hodnoty analogového signálu

2. velikost každého (analogového) vzorku se vyjádří jako (digitální) číslo

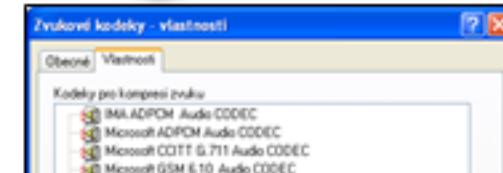
- přitom nutně dochází k určitému zaokrouhlení (kvantizační chyba/šum)

- získaná (digitální) data se komprimují a event. dále upravují

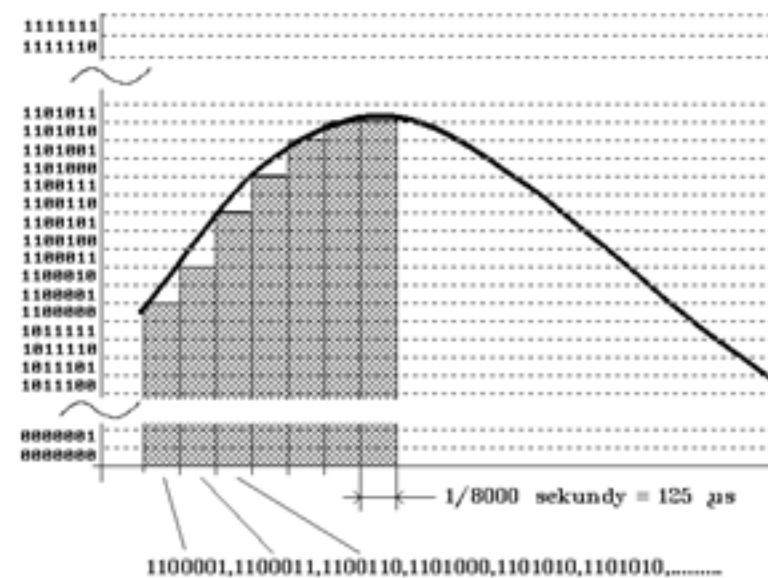

kodeků bývá na výběr více

příklady kodeků: PCM, FR, EFR

- PCM (Pulse Coded Modulation)

- pochází z roku 1937, vytvořeno pro (digitální) pevnou telefonní síť
  - používá se dodnes
    - nejen v (pevné) telefonii, vč. ISDN
  - je velmi neefektivní
    - zcela bez komprimace
- vstupní signál má rozsah 4 kHz
  - analogový hovor je v rozsahu 300 až 3400 Hz
    - je „zaokrouhlen“ na 0 - 4000 Hz
- dle Nyquista: nutné vzorkovat 8000x za sekundu
  - 2x za periodu (2x 4000)
    - vzniká 8000 vzorků za 1 sekundu
- každý vzorek se vyjádří pomocí 8 bitů
  - jen 256 možných úrovní
    - relativně velká kvantizační chyba
- celkový datový tok: 8000x8 bitů/s
  - 64 kbit/s

- v mobilních sítích

- se používají podstatně efektivnější kodeky
  - FR (Full Rate): 13 kbit/s na hovor
    - a 9,8 kbit/s na opravu chyb
  - EFR (Enhanced Full Rate): 12,2 kbit/s
    - a 10,6 kbit/s na opravu chyb
  - HR (Half Rrate): 6,5 kbit/s na hovor
    - moc se neosvědčil